Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31635
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

aū ⁊ scientiam suā nouerit quade causa hec sustinerer. arbitrabat enim qd̄ uir illi matrone impetiall; accusans. Cum aū uehementer angerer audiebat eni strepitū. ⁊ uocem alioꝝ qui duplicis supplicijs torquebant apud iudicē p̄ cimnalib̄ causis. ⁊ ideo p̄manebat ualde timens ⁊ tremiscens. Cum aū transfigurassi scangls qui uisione ē ⁊ cunnauerunt qi infugam eius. amici qui ualde diligebant eū. dixerunt ei cū teneret manuelis int̄ quadragintā reꝝ. plonas. Qd̄ hic teneris dne ducone ꝛc. Euagus dicens. Jnuitate ꝛ dico. n̄ nomi quapter hoc teneor. Suspicio aū m̄ ē. quia uir ille magnificus ex p̄fectis int̄ pellatur contra me iudicē. irrationabiliter zelo p̄cussus. ⁊ ti meo ne forte pecunijs inder corruptis tortoris me subiciat. Respondens dixit ei. Si audis me amicū tuū. n̄ ex pectis ꝛ mecuitate hac conuisari Respondens aū euagus. dixit ei. Si ds̄ me liberauerit de angustia. ⁊ ēcumuentione hac ⁊ uideris me in stantinopoli scito qa uiste sustineo penas Dixit eni. affero eugīm ⁊ intra m̄ meugīo qa recedes decuitate hac. ⁊ sollicitus eris de salute anime tue ⁊ liberabo te de hac necessitate. Deuitq̄ eugīm ⁊ iuratur ei dicens quia tantū una die ut uestimenta mea possim intrauim mittere remoror. Et sacramento dato. redijt deer cessit qm̄ ypessius noctē fuerat Et ex urgens cogitauit ad se quia licet mer cessit fuit sacramentum. s: tn̄ iurauit. Et mittens omnia que habebat in manum. uenit ut solum. Suscep aū eum beata melania. qnda senatrix romana. cui filij ⁊ nepotes in senatu s̄pmi. nē aū uera famula xi: Jtm aū diabolus indurauit cor eī tamq̄ iuuenis cepit etiam tm̄ ibi mutare uestes. ⁊ meloquio sermonis exaltabat ⁊ inuana gla. Ds̄ aū qui ypr̄ suā magnam mām impedit occasiones p̄dicionis int̄ p̄misit ut numeratis febribū tabesceret corp̄ eī. ⁊ infirmitate longa lacerabat p̄ pri. menses. Adhibentes enim medici diuisa medicamina. nich p̄ficiebat. Tunc dixit ei beata melania. Non m̄ placet fili tū longa infirmitas tua. Dic q̄ m̄ que s̄ in corde tuo. Non. ꝛ. ē absq; p̄missu dī. hec infirmitas tua. Et statim o stellis ē omnia que in mānio eī erant. dixit ei famula dī. Ymitte nē coram dō qa tenes. p̄mission̄s solutarie uite q̄. dno spopondisti ⁊ licet pecca tē deprecor dnm̄ ut det t̄ tempus uite qtm̄ [illegible] possis adimplere que p̄ salute anime tue dno spopondisti. Jpse ū acq̄ euit salutaribus moni [illegible] eī ⁊ in paucis diebus sanus factus deprecatus ē. ut famula xi. ipsa eū uestimenta monachilis p̄ posita maneret. Egistus aū p̄fectus ē in monte nitrie qui ē in egipto. in q̄ habitauit duos annos. Tercio aū anno. in gistus solitudinē ⁊ ibi ꝛ usatus ē quadruor decim annos in his q̄ dicunt̄ cellia Comedebat aū libram panis in die. ⁊ in ds̄ mises italicum olea. Nam nich coctum in cibū sumebat. nec aliqd̄ de pomis gustabat. uir ctē ex multa opulentia. ⁊ habundantia delicia ꝛ ueniens faciebat aū in die orōnes centū ex cepis nocturnis uigilijs. Sebebat ū. ut de opē manuū suarū sumeret cibum. Pulchre enim sebebat liberalem manū. Jnra paucos aū annos lum̄ scientie. ⁊ uirtutis ⁊ d auine sapie discretionis spīrtuū grām ex po meruit p̄cipere. Quinos aū libros ⁊ expositionis deduinis sc̄pturis ⁊ scripsit manifestā ē omnib̄. ⁊ maxime his qui p̄clara eī opuscula admirantes ad fidem dni saluatoris relicto errore ⁊ uilis s̄. Nam ⁊ dei structione sc̄oꝝ monachoꝝ, ⁊ uilationis multa ex duinis multa ex duinis sc̄pturis ⁊ nunis apta testimonia contuicia. ⁊ inpugnationes in mundoꝝ, demonū sc̄pstr que ualde admirabilis ⁊ salutaris doctrina ē. Huic aliquādo q̄ uir impugnabat fornicationis demon sicut ipse nobis referebat. ⁊ p̄ otā noctem tempe hiemis nudus stetit sub aere. ita ut gelarent omis carnes eī. Duo itm̄ tempe inpugnabat eū spē blasphemie. ⁊ p. xl. dies ⁊ noctes n̄ intrauit subtectū. ita corpus eī sicut irrationabilis animalis recenos p̄ducerer. Huic quodā tempe demones tres uidit in scema clericoꝝ, supueneri deribo fidē ⁊ quirentes ⁊ unquidē dicebat scarriani ē. alū eunomiani alī eū apollinaristā. ⁊ istos p̄ duime sapientie grām dū testimonijs sc̄oꝝ sc̄pturaꝝ concluderet illi ū subito p̄turbati ⁊ magnum strepitū facientes. fantasma scemans coꝝ, dissoluta ē. ⁊ nusq̄m ⁊ parueri frequiter aū ademonib̄ flagellat ē. s: diuina grā eī adiuuante superabat malignitate coꝝ, vi. decimo v̄ anno ⁊ ūsionis eī in quib̄ nich coctum ī cibo accipiebat necessitate cōpis p̄ter infirmitate stomachi coctum cibū accipe ⁊ pullus ē. Panem q̄dē iam n̄ ⁊ ingrit holera ū ⁊ tispanas. ⁊ legumen usq; duos annos accipiens ita defunctus ē. ⁊ municans sacro sēa mystia in ecclia in die epiphanie dni. Referebant aū nobis q̄ ēca eū erant ⁊ obseruabant eū qa aū unū diem mōtis dur. qa iam cuius unus ē ex quo n̄ molestor a carnali ⁊ cupiscentia certe ꝑ tamā ⁊ talem uiam ⁊ aridā. abstinentiā ⁊ dolore ⁊ labores. ⁊ orōnes sine mēmissione. Huic in monastio degenti nunciata ē mors patris. ⁊ dixit nuntianti s̄. Cessa blasphemare ms̄ eni pat̄ immortalis est.